

Senasis Testamentas. Pradžios knyga 1, 1–31, 2, 1–4

PIRMASIS PASAKOJIMAS APIE KŪRIMĄ

Pradžioje Dievas sukūrė dangų ir žemę. O žemė buvo padrika ir dyka, tamsa gaubė bedugnę, ir vėjas iš Dievo dvelkė viršum vandenų. Tuomet Dievas tarė: „Tebūna šviesa!“ Ir šviesa pasirodė. Dievas matė, kad šviesa buvo gera, ir Dievas atskyrė šviesą nuo tamsos. Dievas pavadino šviesą Diena, o tamsą Naktimi.

Atėjo vakaras ir išaušo rytas, pirmoji diena. Dievas tarė: „Tebūna skliautas viduryje vandenų ir teatskiria vandenį nuo vandenų!“ Dievas padarė skliautą ir atskyrė vandenį, buvusius po skliautu, nuo vandenų, buvusių viršum skliauto. Taip ir įvyko. Dievas pavadino skliautą Dangumi.

Atėjo vakaras ir išaušo rytas, antroji diena. Dievas tarė: „Tebūna sutelkti vandenys po Dangumi į vieną vietą ir tepasirodo sausuma!“ Taip ir įvyko. Dievas pavadino sausumą Žeme, o vandenų telkinį Jūromis. Ir Dievas matė, kad tai gera. Dievas tarė: „Teželdina Žemė augmeniją: augalus, duodančius sėklą, ir visų rūšių vaismedžius, nešančius žemėje vaisius su sėklomis!“ Taip ir įvyko. Žemė išželdino augmeniją: augalus, duodančius visų rūšių sėklą, ir visų rūšių medžius, vedančius vaisius su sėklomis. Ir Dievas matė, kad tai gera.

Atėjo vakaras ir išaušo rytas, trečioji diena. Dievas tarė: „Tebūna šviesuliai dangaus skliaute dienai nuo nakties atskirti! Teženklina jie šventes, dienas ir metus, tebūna jie šviesuliai dangaus skliaute žemei apšviesti!“ Taip ir įvyko. Dievas padarė du didžiulius šviesulius – didesnį šviesulį dienai valdyti ir mažesnį šviesulį nakčiai valdyti – ir žvaigždes. Dievas sudėjo juos į dangaus skliautą šviesti žemei, valdyti dienai bei nakčiai ir atskirti šviesai nuo tamsos. Ir Dievas matė, kad tai gera.

Atėjo vakaras ir išaušo rytas, ketvirtoji diena. Dievas tarė: „Teknibžda vandenyse gyvūnų daugybė, teskraidą paukščiai viršum žemės po dangaus skliautu!“ Taip ir įvyko. Dievas sukūrė didžiąsias jūros pabaisas bei visus judančius visų rūšių gyvūnus, kurie knibžda vandenyse, ir visus visų rūšių sparnuočius. Ir Dievas matė, kad tai gera. Dievas palaimino juos, tardamas: „Būkite vaisingi ir dauginkitės! Pripildykite jūrų vandenį, o paukščiai tesidaugina žemėje!“

Atėjo vakaras ir išaušo rytas, penktoji diena. Dievas tarė: „Tepagimdo žemė visų rūšių gyvūnus: galvijus, roplius ir visų rūšių laukinius gyvulius!“ Taip ir įvyko. Dievas padarė visų rūšių laukinius žemės gyvulius, visų rūšių galvijus ir visų rūšių žemės roplius. Ir Dievas matė, kad tai gera. Tuomet Dievas tarė: „Padarykime žmogų pagal mūsų paveikslą ir panašumą; tevaldo jie ir jūros žuvis, ir padangių sparnuočius, ir galvijus, ir visus laukinius žemės gyvulius, ir visus žemėje šliaužiojančius roplius!“ Dievas sukūrė žmogų pagal savo paveikslą, pagal savo paveikslą sukūrė jį; vyrą ir moterį; sukūrė juos. Dievas juos palaimino,

tardamas: „Būkite vaisingi ir dauginkitės, pripildykite žemę ir valdykite ją! Viešpataukite ir jūros žuvims, ir padangių paukščiams, ir visiems žemėje judantiems gyvūnams. Dievas tarė: „Štai aš jums daviau visus, visoje žemėje sėklą teikiančius augalus ir visus medžius, kurie veda vaisius su sėklomis; jie bus jums maistas. O visiems laukų gyvuliams, visiems padangių paukščiams ir visiems žeme répliojantiems gyvūnams, turintiems gyvybės alsavimą, daviau maistui visus žaliuosius augalus“. Taip ir įvyko. Dievas apžvelgė visa, ką buvo padaręs, ir iš tikrųjų matė, kad buvo labai gera.

Atėjo vakaras ir išaušo rytas, šeštoji diena. Taip buvo atbaigti dangus ir žemė bei visa jų galybė.

Kadangi septintą dieną Dievas buvo užbaigęs darbus, kuriais buvo užsiėmęs, jis ilsėjosi septintą dieną nuo visų darbų, kuriuos buvo atlikęs. Dievas palaimino septintąją dieną ir padarė ją šventą, nes tą dieną jis ilsėjosi nuo visų kūrimo darbų. Toks yra pasakojimas apie dangų ir žemę, kai jie buvo sukurti.